

Előfizetési díj.

Helyben:

Egy évre . . .	3 frt. — kr.
Fél évre . . .	1 „ 50 „
Negyedévre . . .	80 „
Egyes szám ára . . .	10 „

Előfizetési díj.

Videken:

Egy évre . . .	3 frt 60 kr
Félévre . . .	1 „ 80 „
Negyedévre . . .	1 „ — „
Egyes szám . . .	10 „

VÁCZ.

HELYI ÉS VIDÉKI ÉRDEKŰ HETIKÖZLÖNY.

Hirdetmények díj 3 hasabos pert sorát 5 kr. — Többszöri vagy teljes hirdetésnek árlengenek adatik. Nylt térbevaló közlemények után három hasabos sorát 15 krajczár számítatik.

Az előfizetési pénz és a lap szellemi részét illető közlemények „Vác” szerkesztőségéhez fő ut. 84. szám alá Vácra küldendők.

Hirdetéseket félévesnek a sikert. Iparint. könyvnyomtatásban, a művezető által.

Kéziratok vissza nem adnak.

Olvasóinkhoz.

Lapunk előfizetési ideje fél és negyedéves előfizetőinkre é hó végével lejárván, kérjük azt annak idején megújítani; — felös példányokat nem nyomathatván, késedelmezés által a kiadmányozásnál zavarok állhatnak elő.

Külön előfizetési felhívást nem küldünk azért, mert postautalvány által vidéki, kihordónak nyugtája folytán pedig helybeli olvasónk legkényelmesebben előfizethetnek.

Előfizetési ár december végéig, dacára a nyomdai költségek emelkedésének, maradjon még, azon czél levégvén szemünkön, hogy ezen lapot a legutolsó gyűző lakója is megszerezhesse.

A károdátulajdonos.

Előre!

— Szózat a haladás barátjaihoz. —

Az egykor oly hatalmas Franciaország, mely a szellemi és műipari fejlődés, a társadalmi és politikai mozgalom kedvező hona volt, most mily szomorú, minden emberi kebel megriádkodtató képet nyújt! A termékeny szőlők és mezők halottakkal vetkék; az országutak, vasútványok és táviratok — a közlekedés é nélkülözhetetlen tényezői — használhatatlannak; falvak, gyönyörű monumentális épületek, vagy elhanyagoltak, vagy pedig rom jelű helyültek; még nem régen népes helyek, hol hangyaszorgalom és kitartó fáradohatatlanság törekvés uralkodott, gyárakkal, kőroda- és gazdasági épületeivel elhangyosult állanak. Maga a főváros, Európa szíve, a művelt világ Mekkája; Páris, számtalan műkinccsel, az emberi ész haladását bizonyító épületek, korunk dicsőségét hirdető emlékeivel, a mindent felélesztő tűz martalékává lett. Oly iszonyú csapások érték a „grande nation” hazáját, a melyeket a mai korban lehetetleneknek képzelünk.

Ha vizsgálólóg szemügyre vesz-

szük a legközelebb lefolyt francia vérfrágyasztó eseményeket; esaklamar azon meggyűződségre jutunk, hogy másképp nem is történhetett. Az ész lenyugtató volt, csak néhány kaszt privilegiumát képezte, minden szabad mozgás lehetetlenné téve, a nép, oktatás és felvilágosítás nélkül erkölcsileg mételezve, a butaság és sötétség bűzhőd moesaraiba elsüllyesztve. Csak az önkakarat nélküli, a tudatlanság rabbinlenseihez kötött, az ősi dióségy által elbódított társadalomban fordulhat egy ily, a világtörténelemben példátlan gazgett, mint a párizsi, a mely állatias aljasság kifejezésére eléggé jellemző szót találni képtelenek vagyunk. E herostratesi öngyújtás által megbekebelezett a civilizáció, meggyalázott Franciaország; kiolthatatlan szennyfolt felvilágosult (ki nevet it?) századunkra. Ilyen embertelenségek voltak a Napoleoni központossított katonai kényuralom természetes kifolyománya, mely a nép erkölcsi és szellemi sülyedésén alapult. Egyszermind hatalmas mene-tekel-ufarsim mindazok számára, a kik a felvilágosodást és szabadság haladását, az erkölcsösséget és vallás ellentéttel hiszezték, és azok nélkül létezni akarnak.

A „civilizáció élén haladó” Franklon végsúlyesletés a Dioskurpár, a műveltség és igkertezésre: az erkölcselenség okozó. E kettő tette lehetett, hogy végzetlenül zavarok és pusztulások által Franciaország az öröm poharát fenéig tritette. Ha megmondjuk, hogy a minden rendeltentő az egészséges emberi észszel elletben álló álcómmunistikus sötélepolitikus mozgalom a butaságon alapulnak és alapulhatnak: akaratlanul is esztünkbe jut hazánk műveltségi állapota és előtérbe lép azon kérdés: vajjon a jelenlegi viszonyok mellett nem ismétlődhetnek nálunk is ilyen hőbortos jelenetek?

Ha tekintetbe veszük Magyarország műveltségi fokát, azon borzasztó szomorú meggyűződségre jutunk, hogy

van alapos okunk attól tartani, miszerint ilyenféle igazgatások nem lennének hatáscélkellők. A mint az 1871. népszámlálás hivatalos adataiból kitűnik Magyarország és Erdélyország 10,946,123 felnőtt lakosságából *) irni olvasni tud, 3,593,475; csak olvasni tud 1,282,759; sem olvasni sem irni nem tud 6,069,889. Tehát művelten: hét millió, háromszáz ötvenket ezer hatszáz negyvennyolc, még csak 3,593,475 tanult.

A dönthetlen számok ezen esportozatból eléggé kivilágít, hogy mily kevésvén van még hazánkban képviselve az értelmiség és mily oriasi többséggel rendelkezik a butaság. Hogy a szellemi alrendelész mily öröngyös czelokra segédkezett nyujt, intő példálul szolgálhat az egykori boldogságáról híres Franciaország, a hol, a közmondás szerint, isten legjobban érezte magát. Ha Európa „eldoradójá” ily sajnos sorsra jutott, hát e kis elhagyott Magyarország, mely idegen elemekkel van körülvev és hol az értelmelenség ily nagy sereg felett rendelkezik még hová juthat?

A közelgő vesztélyt elhárítandó egygyesültek hazánk apostolai szent ezék egész kitartásával: a felvilágosultságot egygyerant mind a palotákba, mind a kunyhókba terjesztieni; jól tudván, hogy művelt előrelható népdél ilyen igazalmak nemgűzők től megfosztanak.

Tehát, fell! szentül meg vagyok győződve hogy sorakozand helyben is a lelcsült emberbarátok számtalan sokasága és phalanxokban buzogdolni fognak a civilizáció érdekében harczolni. Előre! és a gyümölcs áldásai bekövetkeznek. Polgárok! Embertársak! Ha szivetekben fekszik az emberiség sorsa, ha kívánjátok a társadalom boldogulását: akkor egyesüljünk, vallás és rang tekintete nélkül, a szel-

*) Az 1-6 éves gyermekek levonva vannak, mert ezzel Magyarország és Erdély tényleges népessége 13,210,353.

lem fényes zászlaja alá és a győzelem bábráján koszorúzni fogják tőrek vérsűnetet.

Alakítsunk egy pesti egyet mintájára egy „népoktatási-kört,” mely szerzetését terjesztve a műveltség jótéteményeit mely közkinés, a melyhez mindenkinek van jogosult igénye.

A haladás leghatásosb tényezői: egyvetelek, létezők helyben: casinó, polgári kör, ipar-stanító egyet stb. Ha ezen egyveteleknél meg volna az akarat, szavaink nem hangzanának a pusztába. Minden este ajánljuk ezen szerény, de szükséges indítványokat a haladás barátjai és a fenvezett testületek figyelmébe és pártfogásába, azon talán nem hiú reményvel, hogy viszhagra tatal. **Előre a haladás ösvényén!**

(R.)

Az első nevelés szükségessége és értéke.

R. E. A.
(Vége.)

Isten minden teremtményei közt első az ember, a teremtés ura, és mégis isten minden teremtsései közt legügyefogyottabb ő, mert lehet-e valami számolnarrámoltóbbat, valami ügyefogyottabb képzéni az ujszülöttnél, és még sincs szivhatóbb, megindítóbb látvány, mint egy ily gyöngéd lény. Szütnék az, mely felé vonz, mely minékü ápolására szeretőre készlet, az emberiség szeretés, jövőjét látjuk benne, saját éntük benne éled újra fel, elveink,

nézeteink, szeretetünk a mag, melyet belé áltetünk. Mint a kertész által a gyöngyöntött víz fejleszté azt, épen úgy fejlik karjaink közt ezen öntudat nélkül lény, anyai szeretetünk kiapadhatlan forrása által éltetve.

Szeretete azon éltet lév, mely a gyermeket fejleszt. Épen oly szükséges az, mint a lélegzésnél a levegő, de nem elég, mert a gyermek ápolását nem csak érzeni, de érteni is kell.

A gyermek az első évben annyit nő és gyarapszik, mint később soha; de épen ezen időszakban hal el a legtöbb gyermek, kire a majomszeretetről szóló mondat, kire a t. i. az kiszédett szerethező addig öleli, míg megfojtja, alkalmazható és igen sok esetben a gyermekkel banni nem tudósól származik. A gyermek élete első 5 évében fejlődik és tanul legtöbbet, hogy legyen a tapasztalatlan, járatlan anya ösztöne ebben kielégítő, pedig a jövőndő lelki nagyság alapja most épül, a szív érzése ekkor képezetik és leginkább erre kell hatni és hatni tudni.

Jean Paul a Levonaban, a nevelés ezen evangéliumát az első három évet a gyermek himbőkorának nevezi, mely után a lélek kapuja a beszéd által nyílik meg. Nevelők a kapusok, kik a kaput kinyitják, vagy örökre bezárják. Ezek folyama alatt a valódi helyes, a fejlesztés nevelés meg lehet. Ézen korban a gyermek inkább csak érzei szokás által vonzatva, keskeny ösvényen haladva, jóra és rosszra egyiránt fogékony. A szülők a kiszórt magot megőrizhetik, de a gyökereit vi-

luló fát eltakarni és beárnyalni nem képesek. Az első hibák tehát mindig a legkomolyabbak, de csirájukban könnyen elfojthatók, „azért kell mindjárt az első hibáknál komolyan fellépni, azt egészen kiirtani, mert a lelki betegségek annál veszélyesebbek, minél ifjabb korban kapjuk. Az első nevelő legtöbbre tanítja növekedést, az újabb már kevesebb hatással bír, míg végre, ha az egész életet egy nevelő-intézetnek vesszük, egy világot körülvevő, mind annak nepeitől nem tanul annyit, mint dajkjától.”

Más helyen azt mondja: „Mert az ember sokkal több szellemi tulajdonait el, minél kevesebbet kapott.”

Mindebből látható, hogy az ember nevelését már a születés utáni első időben kell megkezdeni.

„Vegyétek tekintete az erkölcsöt. Az ember mint a szereszen, belsőleg is felélnék születik, csak az élet feke-ti meg.”

Az élet, főleg az erkölcsi élet előbb röpül, aztán lép, végre megállapodik; az ember minden későbbi évében nehezebben megtéríthető és egy gonosz hatvanasra egy missionáriusnak kevesebb jótékony hatása van mint a máglyának.”

Egy más helyen ismét azt mondja: „minden első megmarad a gyermekben.”

Továbbá: „Az első három év nevelésének gyümölcsöt csak később fogadják élvezni, de akkor a mutatkozó gazdagság meg fog lepni titeket.”

A nagy mester szavainak képví-

TÁRCZA.

Vannak pillanatok, melyekben gyengeségünk, bármennyire igyekezzünk is, el nem palástolhatjuk; vannak pillanatok, midőn a legkedélyesebb mulatság, az örök vidorságnak tartó zene s bor mellett is áres maradjunk. —

Hogy az öröm és bán, e két ikertestvér, egymást csupa aváriasságból is felváltogatják, annyira megszoktunk vált már előttünk; hogy sem annak usoselyg arca, sem emennek fátyolozat alajka. nem lehet ránk oly hatást, melynek súlya alatt lerohadhánánk.

Mulandó az élet, miként füst és pára, használják az okosok, mit a véletlen szépsége nyúl.

Hiszem a másvilágon nem csinálnak egyebet, csak azt, mit a kis virág, örökké virulunk —

Azt mondják, nincs könnyebb, mint felelteni; é én az ellenkezőről vagyok meggyőződve, é én azt tartom a velem mások is, nincs nehezebb mint felelteni.

Talán azt fogják erre szép hölgyeim mondani, hogy a kép bárnyúl szép is, idővel előmosódik, s a teremő képeket alól helyette szebbe, hájóságot.

Ne játszanak kérem oly vakmerő játszmát a reményvel, mert a csalódást el nem kerülük.

A keret értéke megmarad, de a kép, melyet feleslegialan gyakran értékelten.

Kérdjék meg szíveiket. E neves keret mily könnyelmű néha azon kép megválasztásában, melyet magdon foglal; hánszor dobják el a külföldet nézők, de beléértékkel bíró képet, s hánszor rajong a béler-

tekkel nem bíró, de a külművel már messziről tündököl kép után.

Ez az élet folyása, ez a szerelem vakasága.

De hagyjunk most e kis hamis nyugodni, ügyis elég nyugtalanságot szerző meg nyugalmában, hát ha még fölértézzük?

Menjünk, szórakozunk, keressük fel a természet templomát; hallgassuk meg ama nagyserő orchestrumot, hol a madársereg tartja szívet vidül concertját.

Menjünk a szabadba! tanuljunk ösztön-teséget a növényektől, melyek soha sem hazudik.

Vagy láttuk már, szép hölgyeim, bogénes kórón figet teremni?

Menjünk a szabadba! tanuljunk barátságot a virágtól, mely társával oly gyöngösödségen él, mely csak egyedül az ó tujájában. Vagy láttuk már szép hölgyeim virágot, mely a másik szökésként lépi ki?

Menjünk a szabadba! tanuljunk a csallódi élet, a szülői szeretet, a fűi ragaszkadá csudulatos szépségét. Avagy láttuk már szép hölgyeim a madarak közt mást mint tisztulni?

Menjünk a szabadba! tanuljunk a szabadságszeretetét. Szívünk már egyszer roszadshelhetett, tegyük meg a virág mélykelyhét; így rég sohajt már lelkünk oda, hol az árnyas fák alatt a gond, mint gyermek elalszik.

Szép nap volt. Örnt, kinek ideje nem volt bússádni.

Hüleg volt, de találkoztok sok olyan, kinek keble egy vulkán rejtejt magában.

Ott devajkoltam a fatárság, s én el elandalgottam a tarka tömegen, visszaidéztem azon kort, melyben én is így szerepeltem.

De így van az; egyik hab a másikat

semmissíti meg, egyik kiáll a sorból, hogy másinak adjon helyet.

Azért nekem is megvolt, mi lelkeket felvidította.

Oly festetlen, oly családias kört, mint itt lehetett látni, csak is azon kedves lényeknek lehet alkalmi, kik nemes honleányi kötelemmel mellett a magyar barátság gyöngyápolói is. — A tarka csoportot szép látvány nyújtott; de a kindó anyasereg engem nem egyszer roppant zavarba is hozott.

Az a kosár! be rettenetes valami ez. Inkből száz gyölké röptessenek fejébe, ezer szemszám járja és szívenet, mint e rejtgettűző „kosár” egyszer haljunk. Pedig már bizony nyilatnak kereskedést azon készletből, melyek laza czipleten; s mégis oly ellenszenven van e tárgy iránt. — En nem adtam kosarat, mert volt velem egy, melynek tisztaságos nem végebe, ebbe hánytam mindazt mi a kosárral megmentett. — Nem is kaptam, mert vígaján szerények lévén, reá nem volt szükségem.

Kedélyesen csevegek valaki vállamra út s mondja, hogy hallgassak meg egy kis epizódot.

Mint a féle irkász ember kíváncsi voltam, — borzadt, hölgyeim, hogy jogkörükbe vitámt, — mi légyen az. — S midőn végig hallgattam nagyot kacagtam az ostobaság, nyelőség, figogatlanúság, vagy ügytűség felett-e, nem tudom.

Egy fiatal ember — nem tudhattam meg nevet, s így sajnádom, hogy meg nem örökíteltem — bemutatja magát egy hölgynek, eddig megújra.

Elmond mindent a mi nem, s azt hallgatja el a mi; s mintán így élnyelt lelep-

sölője
kita
az
ere
jö
mek
E

lében, E
vezelés
künk
salami
téved,
egészen

H
úr, nagy
csatlak
Kérem,
azon is
mindenk
iránt vi

Az
mes oly
ki; egyik
égyet,
irányít
pedig k
tök, —
sülletet
gok fül
lélet saj
tészák
keresőne
a máke
telyt

köztünk
közöské
az lenn
gok é
tegyünk

lete, az
félkerte,
hívja az
Sze
tánczoló
körü, n
melevé,
ez lévén
lemetlen
Sz.
ne nagy
asztalon
theologic
ticius bu
A
elmenter
dülösön
den, mit
roppant
ha rajtú
gyog.
megtartó
ves hird
kerületb
ráló m
toknál s
Sajtságs
hogy sz
vizezett
Allig
kem ne
messe k
M
keddyem

*) A
nem az
háttal, mi

selője és életbe hozója, Fröbel Frigyes, kija gyermekbimbóért kertekben fejleszté, az eredmény oly nagy és döntő, hogy újból csak azt mondjuk:

Neveljétek már a bölesőben gyermekeiteket!

B. E. A.

Levelezés.

Vác, jun. 14. 1871.

T. Szerkesztő úr!

Egy régi jó barátja Oserháti írt leveleiben, kit Ön az utóbbi 24-ik számú írt levelezést rovatában Béla néven mutatott nekünk be, ugy látszik, érdeklődik a mi társadalmi mozgalmaink iránt, és csak annyiban téved, a mennyiben viszonyaink ismeretében egészen tájékozva minczen.

Ha ez értelemben mind a t. levél író, mind az Ön csillag alatti megjegyzésére ezáltal némi kis ellen-megjegyzést teszünk. Kérem, vegyék ezt egy uraim, mint csupán azon őszinte jóakarattal figyelmet, melyely mindenkit érdeköl úgy és társadalmi kérdés iránt viselkedtem.

Az érintett levél tartalmából a figyelmes olvasó két igen téves fogalmat olvashat ki; egyik, — mely a vácai dalkör és nőegylet, mint olyan együttes működéséről irányt fejeztvi, — s a működéseket, kik pedig éppen nem egyetlek tagjaiból alakultak, — mint külön hivatású honoratós egyesületet tántéri elő; a másik, mely eset maugok fölött határozat-képes működével egyetleté saját, úgy értem anyagi könyvtárbetésként czéljából tántéri fel, maga használni keresnek nézi s így, párt értelemben, akár a működéseket, akár a két jötekyony egyletet olyan formán állítja elénk, miha bizony köztünk a jötekyonság gyakorlatián az eszközökben nagyon világosokat volnánk, s nem az lenne együttes feladatunk, hogy a magunk értekel emelésével a közérteleknek tegyünk szolgálatot.

Kérem, szeretettel tisztelt levél író, ha Ön a Vác-ú-ban az értelemben szíveskedik áttekinteni, a főt vezetett egyetlek működéseknek czélját fölismérheti, s azoknak irányáról megjegyződditek; — ha még fáradságot vesz magának és az ő t. Szerkesztő programjával is megismerkedik, bizonyára dől átánda, hogy mi a „partizán” szót telje sseggel nem vesztődditek. — A mi a működévelk részéről — a lesz vagy nem lesz előadást illeti — a pesti színeszi nyugdíj jávára, erről kedves Szerkesztő úr, most ne beszéljünk. — Először tegyünk meg minden előkészületet a magunk erején, hogy közművelődési ügyünk emeléséset előmozdítsuk, s csak ezután hajtsunk a vízet más malmára.

Tusók Kálmán.

Vác, 1871. jun. 11.

Nyílt szó a vácai kereskedő ifjakhoz!

Mult évben megpendültél az eszme, egy kereskedelmi kört alakítani. De előttem ismeretlen kór miatt életbe sem lépett. Ha tekintetbe vesszük, hogy Váczon legkevésbé 20-an vagyunk ez osztály tagjai, mint fényleg honpolgárok, csodálkozunk kell, hogy az egyesítés hatalmas rugója a művelődésnek.

Elődeinknek nem sikerült a félig ébredő városban életbe lépni, mert az eszme nem volt elég erős, hisz az erősek is kemény küzdelemek közt léptek a győzelmi síkra, — de most a haladó Váczon, most mustassuk meg, hogy mi is feljögk hivatásunk, s legyen jelszavunk:

„Egysüljünk pályátsárak.

Tetteit ír korunk szava.”

A nem sikerült „Mercur”-körnek ott vannak alapszabályai, előtökni a czél tudományos ismeretünk gyarapítása. felavosak s könyvtár által, s kellemes szórakozás. Gondolkozzunk kissé erőt, fontoljuk meg ez ügyet, s „egysüljünk!” Alakítsunk egy egyletet, személy és

valláskülönbség nélkül, ha felekezet nélkül tanodák lehetnek, szinte egyetlek is, — tegyék félre uraim a vallási ellenségeskedéseket, hol az irakult kartársat lenéztek, csak azért, mert nem oly vallású, mint mi. Tekintünk csupán a czél s hogy pályátsárak, vagyunk.

Remélem, nem fogják e sorokat félretvetni, hanem tettel s elmével egyezkednek, hogy kereskedelmi körünk minél előbb életbe lépjen. Adja isten!

Maradván t. pályátsáraknak tiszteltetel

Szűcs Károly

Helyi hírek.

Nyilvános Közösömét. Meltóságos

Peitler Antal vezéri püspök urak, ki négy, továbbá hogy Herman József nagyprest, nagy Miller Mihály, nagy Ellenbacher István és nagy Sponer József kanonok uraknak, kik egy-egy szégyenszóros tanuló részére az egész fiúrok idegyere szabad-jeget adományozni kérekdedek, az ifjúság nevében főrök közösömét mondanak kedves köléselegének tartja.

a gymnasium-nyilvánoság.

A helybeli gymnasialis ifjúságunk mult estörtökön tartott majális kedvező úr és kitinó szép közönség részébe melletten sikerült, a rendező Zay László és Gyurkovics László tanurak tapintatos és ügyes eljáráskért valóban megérdemlék azon szép kerékből kapott rögtönzött cserkorosztart; megemelteték meg az ifjúság énekkara által előidézett meglepetés, szabatos és szép énekek előjölle a jelenlevők, és többszörös éjenti nyertek; Sz. Nagy Gyula tanúr ur nek csok a közönség, de a szülök hájáját is megérdemli, midőn e lélek és kedély nemesítő, azonban nagy szorgalmat és türelmet igénylő tanórakét ifjúságunknak, mint látszik, nem enged melletten, éljen a derék tanár!

Hatóságunkat figyelmeztetjük, zárja el a szabad Dunába lévő fűrész, vagy jelel-

lete, azon időkből, mert őt egy valaki feléérté, hogy szeretné látni tánczolni, felhívja azon hólyeg tánczra.”

Szegény hólyg mit tehetett — elment tánczolni s a hóis egy ötletkintet lépdelt körül, mintha mondta volna: „no nézzétek a medvét.”

E kitérés után annyit mondhatok, hogy ez lévén az első szabadtán kirándulás, a kellemetlen idő daczárán is szép sikerült.

Sz. Pál ott bagyta az oláhokat, miéirt ne hagyhatnánk, és is ott egy kissé dolozó-asztalomat, s miéirt ne tennek a szabada theoreticus tanulmányaimnak megfélelo practicus buvártokat.

A „regészet” kolvenez tárgyaan lévén, elemment kutatásaimat folytatni, de kirándulásom még is háttalan sokat volt. Minden, mit találtam, igen szép volt, vonzó s roppant értekel, de mit használ el nekem, ha rajtuk a fiatalsg legzsebb zománca riasyog. Régiségét, de azért értekel midió megadórt tárgyat csak egyes találtam: s szel ves barátságot. — A mi gyüjeltemek ki nem kerülhetné, az a rómaiak vagy görögök korából maradt valami, melyet a testgyakorlatnál szoktak használni: ez egy hirta. Sajátságos módon volt ez fellegszerve, s hogy székség idején minden megölygen, meg vízvezetőkével is el volt lávta.

Alig végeztem e kirándulást, kőszá lett-kem nem hagyott nyugtot, s ismét ártott messze ki a zoldbe.

Menjünk, gondolám, legalább nyomott kedélyem kissé felírásll.

*) A nő sokkal finomabb tapintattal bírt, mintsem az ily nyugal felkínözösdöt öltírte volna, de látván, mily sokoldalú egyéniséggel áll szemben, — Szerk.

Néztek meg a fiatalsgot, hiszen oly szép az a bimbó, hogy kinyílását nem is ohaítjuk.

Valóban bimbók voltak, még pedig az élet kertjéhek. Itt lehetett látni a gondatlan kedély nyilvánulását. Itt lehetett hallani oly szép dalomat, mely a csalogányt is meg-szégényit.

„Egy fekete rigó is röpöködött, nagyon szédel, de azért felmerete a csodálatot s nem röpült a lépre. — Pesig de kerilgettek mindennel, még abnorozással is kiadtták. De azért, mert jobban szereti a szabadságot, mint a kalitkát, ha aranyból van is, mindig ügyesen kislitott: — s elkeverte a hálóit.

A gárás jétekem sem hiányozhattak nagyon természetesen. Született sokanok lévén jó futni, előre vagy hátra, mindig nagy cióny.

Futottak, deli természet, pök-karcsúság-gal bírók versenyzettek a babérrét, érdekes látvány volt ez; megkapttak jutalmukat, mert a néző közönség arczimat ugyancsak rángatta hozták.

Legszöbb volt azon csoportozat, hol a koszturjok gyártották. Megkoszturzták a kalapot, bájos kezek tarték a nap emlékeül fel a kosztur, s mi, kik szerencséséek valánk e gyengéd figyelemben részesülni, míg tudtunk nekik köszönetet rebegni.

De a malbour sofa sem maradtak el, csakoshogy most az egyszer mégis szerencsésé-vért járt, s csak annyi hátrányt vont maga után, hogy ygalog kellett kosztani.

Volt minden, volt jó kedv, hóhózat, s e nap, mely az ifjúságunk oly nagy örömpnap volt, nekünk is sokáig emlékezetes maradt!

— X.

* * *

Ne néz a csillagok felé
Ha istene hivatkozol,
Ő hallja esküvésed,
Ő fent és mindentől honol! —

Nézz szemembe mélyen, miként,
Mírdni szerelmek eskvéll! —
Pirulni valód kénytelen?
Tudom! — mert bútlelen levél!

Nagy sütyédés az, édesem! — — —
Mig isteneddel szembe szállsz
Addig szelid tekintetem
S énem előtt pirulva állsz! —

Ne néz a csillagok felé!
Legyen bár jó vagy rossz az ok; — —
Arccod pirját szemed elő
Százszoroztat a csillagok! —

Ne néz a csillagok felé
Mint egy ámitó csillagász,
Millárd kémlő szemet igen
De Janus-arccú nem találsz,

Ha ily arccot találni vélsz.
Ne néz a csillagok között,
Ha ész s öntudattal ész,
Állítsd előbe tükröd.

Antiochus.

jen ki vérszentes helyet, — ácsorgó alabárdosok újí estis.

Dalkörünk múlt vasárnap nolle-velle megtartott, és városunk eljité által felkarolt majlisa anynyban nem sikerült, a menylyben az lád megeléért behozonytat, hogy ha az emberk jantulnash majlást rendezhetek, miért ne rendezhetne ő Junióból Decembriát. — Külömben dídegő köröngsünket elégező jól mutattata az élcz és gymnasztikából kifogyhatlan két agylogyónyunk.

Városunk szepítészeti tekintetben is halad, mit örömmel constánulunk, kicsinosították azs kismesszők városházának és pedig belülről is, nem csak, de a már többször dícsért p. könyvtár is épül nagy erőlyvel, négy lonka tö napzásimo horjia össze a materialból.

A városi börtönablak megcsináltattatott, s ha nem sértenék meg polgármestereinket, azt mondánók, hogy „mégis jó az öreg a házánál.”

Közgazdasági.

Vácz, jun. 17-én 1871.

D. B. A) jelen hetig gabonaforgalom a múltin sokkal celenkebb volt és küll megrendelésék folytán az árak 15—20 krajr emelkedtek, és mindamellett hogy az eladók visszatartók voltak, mintegy 10000 mérő különféle gabonacemnek jöttek forgalomba. És pedig búza: 1800 v. m. 5 ft. 90. — 1400 v. m. 5 ft. 90. — 220 v. m. alsóbb rendű 5 ft. 40. — 100 v. m. régi 4 ft. 80. — mindannyi azonnali fizetés mellett vaspályán. Rozs: 1000 m. 3 ft. 53 1/2. — 600 m. 3 ft. 45. — 450 m. 3 ft. 48. — 300 m. 3 ft. 50—250 m. 3 ft. 48, mindannyi per 80 font hajónál 8 napra átvenve. — Árpa, Zabra nem volt üzlet, ellenben Kukoricza magas áron is keresett volt, és kisebb mérvben, és pedig 3500 m. 3 ft. 47 1/2. — 150 m. 3 ft. 48. — 70 m. 3 ft. 30, azonnali fizetés és átadás mellett vétették. —

A felvásárlás, eszédy behozatal mellett is pár száz mérő jó áronok let, — és pedig: Tiszta 5 ft. 50—5 ft. 60. — Rozs 3 ft. 40—50 kr. 80 bécsi fontra számítva.

B) Engölyen meg v. levelezék, hogy a városi és válasszótörvényre vonatkozó törvény a szoban meg nem aharják, mert az igen életre való emelet egy akarák adni, miszerint azt, fenülő törvényekből csakhangzható hozza közölésük.

Szerk.

Árpa 2 ft. 70—80 kr. 72 fontra. — Zab 2 ft. 10—20 kr. per 50 font. Kukoricza 3 ft. 20—40 kr. 80 fontra számítva.

Hízzott sertesékek tömeges kiállítása a pest-köbányai szállásokon.

Az orsz. Magyar Gazdasági Egyesület az „első magyar sertesézháló és előlegező társulat” felhíványosodás folytán, korszerinek látja a pest-köbányai szállásokon:

A hivatali felhívás:

az orsz. Magyar Gazdasági Egyesület kebeleből kiküldött tagokból és szakértő kereskedőkből fog állani, s a bizottmány a maga kebeleiből, vagy külön, 2—3 becselt választ, s ezek minőségüké mellé egy bizottmányi tag rendelteik.

A becsők feladata lesz: a megítélésre szánt állatok a hízalás helyén lábom megbecsülni, és ugyan szokás szerint párjával az ádag-sültt az egész falkára néve meghatározni; a másodás azon oknál fogva marad el, mivel ez a hízzott állatoknál nagyon fáradságos, s a további hízalásra hátrányos is lenne, más részről pedig nagyon sok időt venne igénybe.

A meghatalmazott sültt a becsők azonban külön-külön titokban az illető bizottmányi tagoknak bevallják; s ezek a bevallott sültt feljegyzik. Ily eljárás azért szükséges, hogy a becsők a becsési vélemény nyilt bejelentése által egymást ne zavarják. — A becsőkönként a közpénssly kismutatásával egyenlítettik ki.

A tulajdonosok kívánságára az állatok meg is mászthatatnak.

A bizottmány az állatok korát tekintve megpéli:

- a) az ádag-sültt;
- b) hány százalék fő — úgynevezett berlini sertesé találtatott egy falkában, és hány százalék musztrátot már ki, vagy hánvat kell még kismustrálni;
- c) a fajt;
- d) a minőségét;
- e) a hízzott tartalma alatti kitaratás;
- f) a szállítástogot hízzott állapotban;
- g) valjon a sertesékek úgy, amint falkákban vannak, kihizottaknak vehetők-e, vagy sikerrel még tovább hízalhatók;
- h) meddig tartott a hízalás, és áridval, kukoriczával vagy darval történt-e az;
- i) szigorú vizsgálat alá vétetik, valjon

ha sáfárok vagy életők szállásaikat mindig rendszerben és tisztán tartatják-e, s a szolgálati töltvásty gondosan és hűségesen teljesítteik-e.

E tekintetben a kiállított sertesékekről külön jegyzőkönyv fog vezetetni, s egy bizottmány; teg jelenlétében minden helyen megvizsgálatatnak a szállások, s a tapasztalott részrehajlatlan feljegyzetnek.

Díjazás érdekesítették:

- 1) azon sertesékek, melyek egész falkában legmagasabb ádag-sültt, a legtehető fő, úgynevezett berlini darabokat mutatnak;
- 2) azon sertesékek, melyek legkevésbé kismustráltak szenevették. Továbbá, melyek
- 3) a minőség finomságára; és
- 4) kitarás és szállíthatóságára néve

kitűntek; 5) a díjazásra érdekesített sertesékekről a kiállító tulajdonos, valamint a tenyésztő is, a kitől a kiállított sertesékek származnak, a felállított osztályok szerint: a. nm. m. kir. földművelési, ipar- és kereskedelmi miniszterium intézkedése folytán, mint országos jutalom-díj: arany, ezüst, bronzéremet, vagy dícsérő oklevelet kap az orsz. magyar gazdasági egyesületől;

6) egyes kitűnő sertesékek, a hízzási, husmértelés- és szakpászti képesség szerint 50—30—15 fontú díjazatnak;

7) a sáfárok és életők díjazására, bírálati feltevések í pontjának értelmében, három osztály szerint hat—hat díjjal, 80—50—30 írtos ésszónidjakk fizetnek ki.

A kiállított állatok 21-ik augusztus 24-ik napjától 27-ig (vasárnap) bezárolag a kiállítási szállásokot csak belépti jegy mellett lehet látogatni.

A belépti jegy ára 20 kr.

Belépti jegyek az orsz. Magyar Gazdasági Egyesület iródjában (a Köztelken), az első magyar sertesézháló és előleges társulat iródjában (a Köbányán), s annak idején a falmagasszók kijelölt helyeken lesznek kaphatók.

A belépti jegyjákból befolyó összeg közhasznú és jótékony-célzokra, nevezetesen: az Istváneky és gazdasági múzeum felszerelésére s a pesti bölcsőde és honvéd-menház segélyezésére fog fordítani.

Felölő szerkesztő: ELIÁSSY GYULA.

H I R D E T E S E K.

SKULTÉTY MÁTYÁS.

Az uradalmi igazgatóság épületének át ellenében levő és a Szerecsenhez czimzett vegyeskereskedésben valódi

Naszáli 1868-iki, Somlai, Magyaráti, Villanyi, Kőbányai, kitűnő minőségű borok pintes és tisztsé üvegekben, továbbá:

Mindenféle kész olajfestékek kaphatók

Klein Ignác

tisztelettel jelenti, a t. cz. helybeli és vidéki közönségnek, miszerint ő a t. cz. közönség minden igényeinek megfelelően, becses figyelmüket kikérve.

vas, s sókereskedést

a fentebbi.

Kiadótulajdonos: Eliássy Gyula.

Vácz, 1871. Nyomatott a siketn. iparint. gorrásoltóján